

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 6To/58/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8119010470
Dátum vydania rozhodnutia: 06. 11. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Emil Dubňanský
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2019:8119010470.1

Uznesenie

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Emila Dubňanského a sudcov JUDr. Petra Farkaša a JUDr. Rastislava Vargu PhD, L.L.M., MBA na verejnom zasadnutí konanom dňa 6. novembra 2019, v trestnej veci obž. G. H. spol., pre obzvlášť závažný zločin nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa 172 ods. 1 písm. c/, d/, ods. 2 písm. c/ Tr. zákona s poukazom na § 138 písm. b/, j/ Tr. zákona, formou spolupáchateľstva podľa § 20 Tr. zákona, o odvolaniach obžalovaných G. H., R. P. a prokurátora proti rozsudku Okresného súdu Prešov sp. zn. 6Tk/1/2019 zo dňa 02. septembra 2019, takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. poriadku z a m i e t a odvolania obžalovaných G. H., R. P. a prokurátora.

odôvodnenie:

Rozsudkom Okresného súdu Prešov sp. zn. 6Tk/1/2019 zo dňa 02. septembra 2019 boli obžalovaní G. H. a R. P. uznaní za vinných zo spáchania obzvlášť závažného zločinu nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa 172 ods. 1 písm. c/, d/, ods. 2 písm. c/ Tr. zákona s poukazom na § 138 písm. b/, j/ Tr. zákona, formou spolupáchateľstva podľa § 20 Tr. zákona, na tom skutkovom základe, že

obaja obžalovaní od presne nezisteného dňa, najneskôr od mesiaca máj 2016 až do 12.10.2018 v Prešove a jeho okolí si po predchádzajúcej vzájomnej dohode v rôznych intervaloch zabezpečovali od nezistených osôb rôzne množstvá omamných a psychotropných látok a to pervitín a marihuanu, kde pervitín je podľa Zákona č. 139/1998 Z. z. o omamných látkach, psychotropných látkach a prípravkoch zaradený do II. skupiny psychotropných látok a rastliny rodu konope sú podľa Zákona č. 139/1998 Z. z. o omamných látkach, psychotropných látkach a prípravkoch zaradené do I. skupiny omamných látok, kde tieto omamné a psychotropné látky obaja obžalovaní prechovávali v mieste svojho trvalého bydliska v byte na H. ulici č. XXXX/X v J., kde časť týchto látok sami užívali a časť z nich predávali alebo bezplatne poskytovali iným osobám a to pervitín za sumu 20,- Eur za jeden diel a marihuanu za sumu 10,- Eur za gram, pričom obž. G. H. v období od jesene roku 2017 do jarých mesiacov roku 2018 opakovane predával pervitín a marihuanu H. L., v presne nezistenom čase v jarých mesiacoch v roku 2018 najmenej raz odpredal jednu dávku marihuany Y. Y., v priebehu rokov 2016 až 2018 opakovane raz až dvakrát mesačne predával pervitín H. P., v presne nezistenom čase od roku 2016 raz mesačne a od roku 2017 až do začiatku mesiaca september 2018 dvakrát mesačne odpredával po jednej až dvoch dávkach pervitínu G. P., od mája 2018 raz mesačne bezodplatne poskytoval pervitín O. X., najmenej 5-krát v priebehu roka 2017 bezplatne poskytoval po jednej dávke marihuany H. P., v presne nezistenom čase v roku 2018 najmenej 3-krát odpredával po dvoch dávkach pervitínu H. R. a v presne nezistenom čase opakovane bezplatne alebo za peniaze poskytoval minimálne po jednej dávke pervitínu a marihuany a to osobám S. H., O. H., G. X., pričom obž. R. P. v období od jesenných mesiacov roku 2017 až do jarých mesiacov roku 2018 opakovane predávala pervitín a marihuanu H. L., v presne nezistenom čase v priebehu roka 2018 bezplatne alebo za peniaze minimálne 5-krát poskytla marihuanu Y. Y., v presne nezistenom čase v roku 2017 odpredala jednu dávku pervitínu H. P., najmenej 5-krát v priebehu roka

2018 bezplatne poskytla po jednej dávke marihuany H. P., najmenej dvakrát v presne nezistenom čase odpredala po jednej dávke marihuanu H. R.,

a dňa 11.9.2018 o 06.40 hod. v Prešove v byte na H. ul. č. XXXX/X počas domovej prehliadky bola nájdená a zatavená injekčná striekačka s obsahom bielej kryštalickej látky s hmotnosťou 0,06 g s priemerným obsahom metamfetamínu 80,3%, z ktorého množstva by bolo možné pripraviť najmenej jednu bežnú dávku drogy schopnú ovplyvniť psychiku bežného konzumenta a taktiež boli zaistené plastové vrecká, fajky, drvičky váhy, papierové skladačky a skúmavky, na ktorých bola zistená prítomnosť stopového množstva omamných a psychotropných látok a 0,05 g vysušených zbytkov rastliny konope s priemerným obsahom účinnej látky THC 7,5%, z ktorého množstva nie je možné pripraviť ani jednu bežnú dávku drogy.

Za to bol obžalovanému G. H. uložený podľa § 172 ods. 2 Trestného zákona za použitia § 38 ods. 2 Trestného zákona pri existencii poľahčujúcej okolnosti podľa § 36 písm. l) Trestného zákona a existencii priťažujúcej okolnosti podľa § 37 písm. m) Trestného zákona trest odňatia slobody v trvaní 11 (jedenásť) rokov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. b), ods. 4 Trestného zákona bol obžalovaný na výkon trestu odňatia slobody zaradený do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Podľa § 73 ods. 2 písm. d) Trestného zákona s použitím § 74 ods. 1 Trestného zákona okresný súd uložil obžalovanému ochranné protitoxikomanické liečenie ambulantnou formou a podľa § 76 ods. 1 Trestného zákona s použitím § 78 ods. 1 Trestného zákona ochranný dohľad v trvaní 2 (dva) roky.

Obžalovanej R. P. bol podľa § 172 ods. 2 Trestného zákona za použitia § 38 ods. 2, ods. 3 Trestného zákona, pri existencii poľahčujúcej okolnosti podľa § 36 písm. d), písm. j), písm. l) Trestného zákona a neexistencii priťažujúcej okolnosti podľa § 37 Trestného zákona, § 39 ods. 1, ods. 3 písm. c) Trestného zákona uložený trest odňatia slobody v trvaní 6 (šesť) rokov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. b), ods. 4 Trestného zákona obžalovanú prvostupňový súd na výkon trestu odňatia slobody zaradil do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Podľa § 73 ods. 2 písm. d) Trestného zákona s použitím § 74 ods. 1 Trestného zákona bolo obžalovanej uložené ochranné protitoxikomanické liečenie ambulantnou formou a podľa § 76 ods. 1 Trestného zákona s použitím § 78 ods. 1 Trestného zákona ochranný dohľad v trvaní 1 (jeden) rok.

Podľa § 60 ods. 1 písm. a) Trestného zákona súd prvého stupňa zároveň uložil aj trest prepadnutia vecí:

- plechová dóza s nápisom ENR GIT s obsahom platových vreciek, semien rastlín,
- digitálna váha,
- plastový obal žltej farby,
- vodná plastová fajka,
- 2 kovové drvičky,
- plastová dóza s rozbitou skúmavkou,
- vodná fajka svetlej farby,
- vodná fajka v tvare hada,
- elektronická drvička,
- ručná drvička,
- 4 fajky,
- plastový obal,
- 2 sklenené fajky,
- porcelánová fajka,
- plastová zatavená injekčná striekačka,
- 3 kovové drvičky,
- mobilný telefón zn. HUAWEI,
- mobilný telefón zn. SAMSUNG.

Proti tomuto rozsudku podali odvolanie obaja obžalovaní a prokurátor a to len do výroku o uložených trestoch.

Obžalovaný G. H. prostredníctvom svojho obhajcu dôvodí tým, že ku skutku, ktorý sa mu kladie za vinu, sa priznal. Súdom uložený nepodmienečný trest odňatia slobody v trvaní 11 (jedenásť) rokov považuje za neprimerane vysoký a účel trestu je možné dosiahnuť aj trestom odňatia slobody v trvaní kratšom, ako je spomínaných 11 rokov. V ďalšom rozoberá poľahčujúce a priťažujúce okolnosti ustálené okresným súdom a má za to, že mu bolo možné priznať aj poľahčujúcu okolnosť podľa ustanovenia § 36 písm. n) Trestného zákona, a následne potom postupovať podľa ustanovenia § 38 ods. 3 Trestného zákona. K tomuto uvádza príslušnú judikatúru Najvyššieho súdu SR, pričom obvinený spolupracoval s orgánmi činnými v trestnom konaní hneď od prvého okamihu, ako bol tento obmedzený na osobnej slobode dňa 11.09.2018. Pri realizácii domovej prehliadky pristúpil k dobrovoľnému vydaniu vecí dôležitých pre trestné konanie, pričom v tom čase ešte nemal ani len vedomosť o tom, že voči jeho osobe boli po dlhší časový úsek zhromažďované trestnoprávne relevantné informácie aj prostredníctvom inštitútov upravených v piatej hlave Trestného poriadku. Už v postavení zadržaného a neskôr obvineného poskytol orgánom činným v trestnom konaní komplexný obraz o predmetnej trestnej veci a podrobne popísal trestnú činnosť, ktorá sa mu kládla za vinu, a to aj s uvedením ďalších fyzických osôb (konzumentov), ktorým omamné a psychotropné látky poskytol, resp. osoby, od ktorej tieto omamné a psychotropné látky zadovážoval. Aj s prihliadnutím na tú skutočnosť, že sa ku skutku, ktorý sa mu kladie za vinu priznal, a na hlavnom pojednávaní podľa ustanovenia § 257 ods. 1 písm. b) Trestného poriadku urobil vyhlásenie viny, boli splnené všetky podmienky pre konanie o dohode o uznaní viny a prijatí trestu, ku ktorej nebolo pristúpené z dôvodu zamietavého stanoviska prokurátora Okresnej prokuratúry Prešov, pričom poukazuje na stanovisko kolégia Najvyššieho súdu SR zo dňa 27.06.2017, sp. zn. Tpj 55/2016 uverejnené v Zbierke stanovísk NS a rozhodnutí súdov SR 5/2017. V spojení s ustanovením § 39 ods. 2, 4 Trestného zákona tak v uvedenom prípade prichádzalo do úvahy aj uloženie trestu odňatia slobody zníženého o jednu tretinu pod dolnú hranicu trestnej sadzby, t.j. v rozmedzí 8 rokov 4 mesiace až 13 rokov a 4 mesiace.

V ďalšom poukazuje na závery znalkyne MUDr. F. O., znalkyne z odboru zdravotníctvo a farmácia, odvetvie psychiatria, ktorá k osobe obvineného okrem iného uviedla, že v jeho prípade ide o nevyrovnaný vývin osobnosti, ktorý vyplýva z rodinnej a osobnej anamnézy. Obvinený prejavil ľútosť nad svojím konaním a podľa znalkyne, je v prípade jeho osobnosti možný pozitívny vývoj. Trest odňatia slobody, aj keď uložený v zákonom stanovených medziach, v jeho prípade nenapĺňa jeden z čiastkových účelov trestu, ktorým je aj individuálna prevencia a následná resocializácia a začlenenie do spoločnosti. Vzhľadom na vyššie uvedené navrhol zrušiť napadnutý rozsudok vo výroku o uloženom treste podľa ustanovenia § 321 ods. 1 písm. e) Tr. por. a vec vrátiť súdu prvého stupňa na ďalšie konanie a rozhodnutie, alternatívne, aby odvolací súd v uvedenej veci po zrušení odvolaním napadnutého rozsudku v napadnutom rozsahu podľa ustanovenia § 322 ods. 3 Trestného poriadku sám vo veci rozhodol a uložil nepodmienečný trest odňatia slobody na dolnej hranici zákonom stanovenej trestnej sadzby.

Obhajca obžalovanej R. P. v písomne predloženom odvolaní má za to, že pre nápravu obžalovanej ako páchatela obzvlášť závažnej trestnej činnosti postačí i trest odňatia slobody v kratšom trvaní, výkon ktorého bude podmiennečne odložený na dlhšiu skúšobnú dobu. V ostatom poukázal na svoju záverečnú reč.

Okresný prokurátor v zdôvodnení svojho odvolania rekapituluje výroky o treste uložené obom obžalovaným, ktoré považuje za neprimerané a nezohľadňujúce predovšetkým rozsah trestnej činnosti. Aj keď obaja obžalovaní na súde urobili vyhlásenie o vine, nebol dôvod, aby súd v ich prípade ukladal tak mierne tresty. Vo vzťahu k trestu uloženému obžalovanému G. H. uvádza, že tento bol doteraz 4-krát súdne trestaný a dokonca trestným rozkazom Okresného súdu Prešov sp. zn. 6T 34/2014, ktorý nadobudol právoplatnosť 20. 10. 2014, bol uznaný vinným z trestného činu podľa § 171 ods. 1 Trestného zákona, teda pre obdobnú drogovú trestnú činnosť a pre tento skutok mu bol uložený trest odňatia slobody so skúšobnou dobou do 20. 10. 2018, teda je potom potrebné prihliadať aj na túto okolnosť a to, že sa rovnakého konania dopustil v skúšobnej dobe podmiennečného odsúdenia. Ohľadne trestu uloženého obžalovanej R. P., u tejto neexistovali okolnosti na mimoriadne zníženie trestu pod dolnú hranicu trestnej sadzby. V osobe obžalovanej, v jej doterajšom spôsobe života, s prihliadnutím na všetky okolnosti súvisiace s páchaním trestnej činnosti touto obžalovanou (motív, pohnútky, atď.), neexistovali

také mimoriadne okolnosti, ako požaduje zákon pri mimoriadnom znížení trestu pod dolnú hranicu. Obžalovaná nemala snahu zapojiť sa do normálneho života, a spolu s obžalovaným H. viedli záhaľčivý život, a teda nemožno ani prihliadať na ich životnú situáciu, v akej obaja obžalovaní žili, keďže si ju zapríčinili sami. Poukazuje aj na skutočnosť, že obaja obžalovaní poskytovali omamné a psychotropné látky po dlhší čas viac ako trom osobám a táto skutočnosť by mala byť tiež zohľadnená pri ukladaní trestu. Uloženie tak mierneho trestu nie je adekvátne pre dosiahnutie účelu trestu a nespĺňa požiadavky ustanovenia § 34 Trestného zákona. Navrhol obom obžalovaným uložiť prísnejšie nepodmienečné tresty odňatia slobody, alebo vec po zrušení napadnutého výroku vrátiť okresnému súdu na nové konanie a rozhodnutie.

Na základe takto podaných odvolaní krajský súd v zmysle ustanovenia § 317 ods. 1 Tr. poriadku preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolatelia podali odvolania, ako aj správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo, prihliadajúc aj na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por. a dospel k záveru, že odvolania nie sú dôvodné.

Úvodom krajský súd v tejto trestnej veci konštatuje, že obžalovaní G. H. a R. P. na hlavnom pojednávaní konanom dňa 02.05.2019, po zákonom poučení urobili vyhlásenie podľa § 257 ods. 1 písm. b/ Tr. poriadku, t.j. že sú vinní zo páchania skutku, ktoré bolo po splnení procesného postupu podľa § 333 ods. 3 písm. c/, d/, f/, g/, h/ Tr. por. a po návrhu prokurátora prijaté súdom, s tým, že dokazovanie v rozsahu, v akom sa obžalovaní priznali, sa nevykoná a vykonajú sa dôkazy súvisiace s výrokom o treste a ochrannom opatrení.

Vychádzajúc z ust. § 257 ods. 5 Tr. por. a § 371 ods. 1 písm. c) Tr. poriadku, po preskúmaní trestného spisu, odvolací súd uvádza, že nezistil zásadné porušenie práva obžalovaných G. H. a R. P. na obhajobu vo vzťahu k prijatému vyhláseniu výroku o vine.

Keďže v danej trestnej veci bolo podané odvolanie obžalovanými a prokurátorom len čo do výroku o treste, krajský súd nezistiac dôvody dovolania uvedené v § 371 ods. 1 Tr. poriadku, preskúmal len tento napadnutý výrok.

Konanie obžalovaných bolo po právnej stránke zákonným spôsobom posúdené ako obzvlášť závažný zločin nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. c/, d/, ods. 2 písm. c/ Tr. zákona s poukazom na ustanovenie § 138 písm. b), j) Trestného zákona, formou spolupáchateľstva podľa § 20 Tr. zákona. Obžalovaní tým, že si omamnú látku neoprávnene zadovážili, prechovávali ju po akúkoľvek dobu, ako aj túto predávali viacerým osobám po dlhšiu dobu, svojím konaním naplnili po objektívnej aj subjektívnej stránke skutkovú podstatu tohto obzvlášť závažného zločinu.

Okresný súd sa v odôvodnení napadnutého rozhodnutia zaoberal aj poľahčujúcimi a priťažujúcimi okolnosťami, pričom u obžalovaného G. H. ustálil, že tento sa ku skutku priznal a tento oľutoval, čo posúdil ako poľahčujúce okolnosti podľa § 36 písm. l) Trestného zákona. Na druhej strane mu ale priťažovalo, že už bol súdne trestaný (rozsudok Okresného súdu Prešov, sp. zn. 4T 41/2015 zo dňa 4.6.2015), čo zodpovedá priťažujúcej okolnosti § 37 písm. m/ Tr. zákona, pričom sa obžalovaný skutku kladeného mu za vinu v tomto konaní dopustil v skúšobnej dobe podmiennečného odsúdenia.

S prihliadnutím na uvedené skutočnosti, ako aj vzhľadom na kritický vzťah obžalovaného k zločinu, jeho záujem o dohodu o vine a treste, kde tento absentoval na strane prokuratúry, ako aj vzhľadom na vyjadrenie znalca MUDr. O. ohľadne priaznivej prognózy jeho ďalšieho vývoja, súd prvého stupňa dospel k záveru, že na zabezpečenie účelu Trestného zákona a na uvedomenie si následkov svojho konania postačuje v tomto prípade trest odňatia slobody na dolnej polovici zákonom stanovenej trestnej sazby, a to v trvaní 11 rokov. Prípadný trest kratšieho trvania by zrejme nevedel k zabezpečeniu generálnej a individuálnej prevencie, nakoľko obžalovaný G. H. sa už v minulosti dostal do „kontakту“ s drogovou trestnou činnosťou, keď bol uznaný vinným z prečinu podľa § 171 Trestného zákona, hoci následne bol v rámci zásad ukladania následného súhrnného trestu výrok o treste ako aj všetkých ďalších rozhodnutí na tento výrok obsahovo nadväzujúcich, zrušený.

Prvostupňový súd pri zaradení obžalovaného do príslušného ústavu na výkon trestu prihliadol na skutočnosť, že tento doposiaľ nebol vo výkone trestu odňatia slobody, ako aj na charakter skutku a

dospel k záveru, že v ústave na výkon trestu iného stupňa stráženia bude lepšie zaručená náprava, a preto podľa § 48 ods. ods.2 písm. b) ods. 4 Trestného zákona ho na výkon trestu zaradil do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Nakoľko podľa znalkyne H. O., v prípade obžalovaného H. bola zistená závislosť od viacerých drog a navrhla, aby sa podrobil ochrannému protitoxikomanickému liečeniu ambulantnou formou, keďže iba s touto formou obžalovaný súhlasil, súd z uvedeného dôvodu takého ochranné opatrenie obžalovanému aj uložil.

Okresný súd ďalej postupoval v zmysle § 76 ods. 1 Trestného zákona, v zmysle ktorého ochranný dohľad sa uloží páchatelovi, ktorého odsudzuje za obzvlášť závažný zločin, čo v tomto prípade bolo naplnené a dospel k záveru, že dohľad uložený v trvaní 2 rokov, je v tomto prípade primeraný.

Pri ukladaní trestu súdom prvého stupňa obžalovanej R. P. bola zistená prevaha poľahčujúcich okolností a to, že doposiaľ viedla riadny život (§ 36 písm. j/ Trestného zákona), ku skutku sa priznala a tento oľutovala (§ 36 písm. l/ Trestného zákona) a tiež, že sa žalovaného skutku dopustila vo veku blízkom veku mladistvých (§ 36 písm. d/ Trestného zákona). Z prítiažujúcich okolností nebola zistená žiadna.

S prihliadnutím na tieto skutočnosti, jej postoj k samotnému skutku a možnosti jej nápravy, vzhľadom aj na závery znalkyne MUDr. O., ktorá označila prognózu ďalšieho vývoja osobnosti obžalovanej za priaznivú a tiež závery PhDr. R., PhD., ktorá vo vzťahu k prognóze prevýchovy u obžalovanej zistila zmnožené znaky skôr pozitívnej prognózy a zároveň fakt, že doposiaľ neprišla do rozporu so zákonom, bol okresný súd toho názoru, že trest v rámci stanovenej trestnej sadzby by bol neprimerane prísny a uvedené skutočnosti na strane obžalovanej, nevynímajúc záujem o dohodu o vine a treste, kde na strane prokuratúry tento záujem nebol, považoval za tak významné, že viedli súd k tomu, aby uložil trest odňatia slobody pod dolnú hranicu zákonom stanovenej trestnej sadzby. Aj keď Trestný zákon umožňuje pri takejto sadzbe mimoriadne znížiť trest odňatia slobody až na hranicu 5 rokov v zmysle § 39 ods. 3 písm. c) Trestného zákona, zároveň vzhľadom na dobu páchania a samotný rozsah skutku mal za to, že uložený trest odňatia slobody v trvaní 6 rokov bude dostatočný na generálnu ako aj individuálnu prevenciu.

U obžalovanej R. P. prvostupňový súd prihliadol tiež na skutočnosť, že doposiaľ nebola vo výkone trestu odňatia slobody, a preto dospel k záveru, že v ústave na výkon trestu iného stupňa stráženia bude lepšie zaručená náprava, a preto podľa § 48 ods. ods. 2 písm. b) ods. 4 Trestného zákona obžalovanú na výkon trestu zaradil do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Keďže u obžalovanej R. P. bola zistená závislosť od marihuany a znalkyňa doporučila uložiť ochranné protitoxikomanické liečenie ambulantnou formou, toto jej bolo aj uložené.

Súd prvého stupňa takisto postupoval aj v zmysle § 76 ods. 1 Trestného zákona a obligatórne ukladal ochranný dohľad, pričom vyhodnotil, že dohľad uložený obžalovanej v trvaní jedného roka je v tomto prípade primeraný.

Na posilnenie účelu Trestného zákona bol okresným súdom uložený aj trest prepadnutia vecí špecifikovaných vo výroku napadnutého rozhodnutia, vydaných pri domovej prehliadke a použitých pri spáchaní daného trestného činu a ako aj za účelom ich „zneškodnenia“, aby nemohli slúžiť na prípadné ďalšie páchanie trestných činov.

Krajský súd plniac si prieskumnú povinnosť na tomto mieste konštatuje, že okresný súd postupoval vecne správne a zákonne ako pri určovaní druhu trestu tak aj jeho výmery, pričom prvostupňový súd v rámci všeobecných zásad platných pre ukládanie trestov dostatočne vyhodnotil všetky okolnosti, ako aj momenty, ktoré ovplyvňujú požiadavku ochrany spoločnosti a občanov pred páchaním takejto trestnej činnosti, pričom zväžil aj okolnosti na strane obžalovaných. Keďže v dvojinštanchom súdnom konaní rozhodnutia súdu prvého a druhého stupňa tvoria jednotu, je preto nadbytočné, aby odvolací súd opakoval vo svojom rozhodnutí správne skutkové a právne závery súdu prvého stupňa, ktoré si osvojil.

Odvolací súd sa preto stotožnil s rozhodnutím okresného súdu ohľadne výšky trestu a spôsobu jeho výkonu, a zastáva názor, že takto uložené tresty v plnej miere zodpovedajú zásadám pre ukládanie

trestov, vzhľadom na vyššie uvedené a to aj z hľadiska individuálnej a generálnej prevencie. Prihliadal pritom i na spôsob spáchania činu a jeho následok, na hodnotenie osôb obžalovaných, ich pomery a možnosti nápravy, z čoho vyvodil záver, že boli splnené zákonné podmienky pre uloženie takýchto trestov. Krajský súd sa taktiež stotožnil s rozhodnutím prvostupňového súdu o zaradení obžalovaných na výkon trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia z dôvodov bližšie uvedených v napadnutom rozsudku, na ktoré týmto odkazuje.

Keďže obaja obžalovaní boli uznaní za vinných z obzvlášť závažného zločinu, v súlade s ustanovením § 76 ods. 1 Trestného zákona bol im obligatórne uložený aj ochranný dohľad, pričom za primeranú dobu považoval aj krajský súd dobu 2 rokov u obž. G. H. a 1 rok u obž. R. P..

Vo vzťahu k výrokom o treste prepadnutia vecí a uložení ochranného liečenia obžalovaným, tieto nenapadla odvolaním ani jedna z procesných strán, a preto neboli podrobené bližšiemu prieskumu.

Pokiaľ ide o odvolacie námietky obžalovaného G. H., s týmito sa krajský súd nestotožnil. Obžalovaný bol v minulosti viackrát odsúdený a to aj za prechovávanie a užívanie omamných látok a ani to mu nezabránilo spáchať ešte závažnejšiu drogovú trestnú činnosť, pričom teraz súdeného skutku sa dopustil v skúšobnej dobe podmieneného odsúdenia. Aj početnosť predchádzajúcich odsúdení, množstvo osôb, ktorým omamné a psychotropné látky zabezpečoval (minimálne 10 osôb), odzrkadľuje postoj obžalovaného k páchaniu takejto protiprávnej činnosti a ku vedeniu riadneho spôsobu života. Z uvedeného je zrejmé, že obžalovaný si z toho nevzal ponaučenie a je preto na neho potrebné pôsobiť výkonom nepodmieneného trestu odňatia slobody vo výmere určenej okresným súdom. Nemožno totiž prehliadnuť tú skutočnosť, že obžalovaný sa vlastným pričinením a konaním dostal do stavu závislosti od omamných a psychotropných látok, a preto si ich aj musel zadovážovať, viediac pritom o trestnoprávných následkoch vlastného protiprávneho správania sa. Ukladanie trestu pod dolnú hranicu zákonom stanoveného trestu by nezodpovedalo princípu individuálnej a generálnej prevencie a priečilo by sa aj zásadám pre ukladanie trestov. Na uvedom nemôže nič zmeniť ani iný pomer poľahčujúcich okolností tak, ako sa tomu dožaduje obhajca obžalovaného.

K odvolaniu obž. R. P. je nutné uviesť, že aj keď obhajoba žiadala uloženie nižšieho trestu odňatia slobody, Trestný zákon v danom prípade takýto postup neumožňuje, keďže u obžalovanej neboli zistené podmienky ustanovenia § 39 ods. 2 písm. c/ Tr. zákona (súd môže znížiť trest pod dolnú hranicu trestnej sadzby ustanovenej týmto zákonom aj vtedy, ak odsudzuje páchatel'a, ktorý spáchal trestný čin v stave zmenšenej pričetnosti, a súd má za to, že vzhľadom na zdravotný stav páchatel'a by bolo možné za súčasného uloženia ochranného liečenia dosiahnuť ochranu spoločnosti aj trestom kratšieho trvania, pričom nie je viazaný obmedzeniami uvedenými v odseku 3 a zároveň uloží ochranné liečenie) a to aj vzhľadom na závery znaleckého posudku z odboru psychiatrie, podľa ktorých obž. P. v čase spáchania trestného činu netrpela, ani toho času netrpí na žiadnu duševnú chorobu alebo poruchu v zmysle psychózy, ide u nej o nevyrovnaný disharmonický vývin osobnosti a bol zistený škodlivý konzum marihuany so závislosťou. Rozpoznávacie a ovládacie schopnosti obžalovanej neboli podstatnejšie znížené.

Vo vzťahu k odvolaniu okresného prokurátora krajský súd zastáva názor, že ukladanie prísnejších nepodmienených trestov odňatia slobody obžalovaným G. H. a R. P. by bolo vzhľadom na ich pomery neprímerane prísne a bolo by kontraproduktívne. Ohľadne použitia inštitútu mimoriadneho zníženia trestu odňatia slobody obž. P. odvolací súd poukazuje na to, že v súlade so zásadou individualizácie trestu Trestný zákon umožňuje vo výnimočných prípadoch uložiť trest aj pod dolnú hranicu trestu stanovenú v osobitnej časti. Umožňuje tak uloženie trestu aj tým páchatel'om, u ktorých by uloženie trestu v rámci trestnej sadzby nezodpovedalo konkrétnym okolnostiam prípadu alebo pomerom páchatel'a. Takýmito okolnosťami budú najmä inak poľahčujúce okolnosti, za predpokladu, že ich rozsah alebo význam prekračujú hranice bežné pre priznanie statusu poľahčujúcich okolností, napr. osobné pomery páchatel'a, silné citové rozrušenie a podobne. Nie je možné však vylúčiť, že viaceré okolností, ktoré inak samy osebe sú len všeobecnými poľahčujúcimi okolnosťami, vo svojom súhrne nadobudnú v konkrétnom prípade taký význam, že ich bude možné posúdiť ako mimoriadne okolnosti v zmysle ustanovení § 39 <<http://www.beck-online.cz/legalis/search-document.seam?type=html&rowIndex=1&documentId=onrf6mjzgyyv6mjgubpxazruga&conversationId=133573>> ods. 1 Tr. zákona <<http://www.beck-online.cz/legalis/search-document.seam?type=html&rowIndex=1&documentId=onrf6mjzgyyv6mjuga&conversationId=133573>>. Pri zisťovaní

existencie zákonných podmienok boli hodnotené poznatky vzťahujúce sa k osobe obžalovanej a súčasne boli zvážené možnosti jej resocializácie. Podľa záveru znaleckého posudku z odvetvia psychiatrie prognóza vývoja osobnosti obžalovanej P. vo vzťahu k protispoločenskému konaniu je priaznivá, pokiaľ obžalovaná bude pristupovať zodpovedne a kriticky k liečbe a bude po jej absolvovaní abstinovať od drog. S prihliadnutím najmä na osobu obžalovanej a zistenie, že u nej nejde o zvlášť narušeného páchatel'a (doposiaľ nebola súdne trestaná), pričom predaj a zadovážovanie omamných látok iným osobám nebolo pravidelnou činnosťou obžalovanej, skôr sa jednalo o náhodné, epizódne zabezpečovanie drogy týmto osobám na ich požiadanie, dokonca ich v niektorých prípadoch svojím známym poskytovala aj bezodplatne, možno vyvodiť záver, že uloženie trestu obž. R. P. v rámci zákonom ustanovenej trestnej sadzby (na 10 až 15 rokov) by bolo pre ňu neprímerane prísne a na zabezpečenie ochrany spoločnosti postačuje aj trest kratšieho trvania.

Z týchto dôvodov krajský súd vyhodnotil odvolania prokurátora a obžalovaných G. H. a R. P. ako nedôvodné a postupom podľa § 319 Tr. poriadku ich zamietol.
jednohlasne

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu riadny opravný prostriedok nie je prípustný.